

Minnehøgtidelighet i Botnhamn i Hillesøy.

På krigens første dag 29. april omkom Albert Martin Pettersen, fra Botnhamn, under kamp på Narviks hamn, ved p/s «Norges» undergang.

U.l. «Havdur», Botnhamn, hadde tatt initiativet til å reise den falne ei minnebauta på hans heim plass, og med bidrag fra bygdefolket blei bautaen reist sommeren 1948. Bautakomiteen hadde lagt ned et kollosalt arbeide, og dens medlemmer hadde lagt for dagen en vilje som er sjelden, når en fikk se hvilket arbeide som var utført. Det var bl. a. bygget veg oppover til bautaen. Sand og grus var båret oppover i bøtter og sekker. Bautaens plasing, selve steinens utstyr og fundamentet vitnet om utsøkt smak for stil og skjønhet.

Bautasteinen ble avsløret søndag den 5. september. I det vakre og stille været, med sensommerens fargeflor speilende i den blanke fjord, ble avsløringshøgtigheten en høgtidelighet av de skjeldne.

Fra de tidligste morgentimer begynte folk å strømme til fra stedene omkring Botnhamn. De syklet, gikk og rodde. De som var lengst borte kom i motorbåt, og en mengde mennesker var samlet foran bautaen. Kl. 9.30 kom to av Sjøforsvarets MTB-båter sigende inn på hamna, og et øyeblikk etter var de lagt inn til kaia. Ombord befant seg representanter for Sjøforsvaret og for geistligheten, foruten befal og mannskaper fra marinen. På kaia var ordfører Haugland, bautakomiteens formann Harry Richardsen og formannen for U.l. Havdur møtt opp og ønsket de ankomne velkommen.

I god tid før kl. 11 hadde marinens gardeavdeling med opplantede bajonetter, under kommando av en offiser med dragen sabel tatt oppstilling ved bautaen. En annen marineavdeling hadde tatt oppstilling ved siden av. Noen minutter før kl. 11 gikk ordfører Haugland sammen med de to MTB-sjefene, fulgt av bautakomiteens formann og formannen for U.l. Havdur opp til bautaen, mens marineavdelingene presenterte gevær og stod i stram givakt. Straks deretter kom pastor Amlie i ornat, og presis kl 11 gikk bautakomiteens formann fram og holdt åpningstalen. Han ønsket alle velkommen, særlig var det gledelig at Sjøforsvaret hadde sendt så mange folk til Botnhamn i dag. Han uttalte sin glede for at pastor Amlie hadde tatt utover for å tale.

Bautaen skulle være et varig minnesmerke for en kjær venn og kamerat som hadde satt livet til i kampens første timer. Forsamlingen sang så «Velt alle dine veier og all din hjerte sorg . . .», hvoretter pastoren holdt en skjelden gripende og vakker tale. Det var reist mange merkesteiner omkring både på våre kirkegårder og ute i terrenget. Merkesteinene skal være en appell til oss andre, de skulle vise den veg vi skulle gå. Døden var alle mennesker viss, og de som levet og døde slik at minnet om dem kunne leve videre, de var mennesker som ikke bare tenkte på øyeblikket og nuet. Vi skulle gi akt på den veg som førte til Gud. Det var bare en veg men mange veger førte inn på den. Guds appell rettedes idag til alle som var samlet ved minnesteinen i Botnhamn. Gud stillet oss til ansvar for sine ti bud. Korsets merke var Jesus merke, det viste vegen fram til den trygge hamn. Albert Martin Pettersen ga sitt liv, bare 22 år gammel. Han ga det største og det beste. Hans minne skulle leve. Etter talen sang forsamligen «Alltid freidig når du går».

Deretter talte kapteinløytnant Christiansen. Vi hadde sunge «Alltid freidig når du går». Var vi det, da var døden heller ikke svær. Hans minne vi var samlet om, angikk ikke bare folket i Botnhamn, men i heile landet. Albert Martin Pettersen var blant de som ga livet for landets sak. Han viste den veg vi skulle gå, for å vinne tilbake den frihet vi hadde tapt. Etter talen avduket kapteinløytnanten bautaen på vegne av sjefen for S.K.N.

Fra bautaeu lyste det norske flagget hugget inn i steinen, og i et våpenskjold nedenfor flagget var den falnes navn og data hugget inn. Etter et øyeblikks stillhet, overrakte bautakomiteens formann bautaeu til kommunen v/ordføreren.

Ordfører Haugland takket på Hillesøy kommunes vegne for steinen som nå var gitt til kommunen. Kommunen skulle ta vare på gaven, og sørge for at den ble vernet på en verdig måte. Han takket bautakomiteen for dens store arbeide, og takket alle bidragsyterne. Han hilste de militære som så tallrikt hadde møtt opp, og takket for den velvilje som var vist ved at pastor Amlie hadde kommet for å holde gudstjeneste ved bautaeu. Det var reist mange bautasteiner de siste år i vårt vidstrakte land, fra ytterste næring til innerste fjellgard, til minne om de som gav livet i kampen. Hvert navn som var risset inn på alle steinene hadde sin historie. Historie om lidelse og sorg, men også historie om mannsmot og offervilje som strakk seg ut over sjølve livet. Vi syntes ikke vi hadde noen å miste. De vi hadde mistet kunne vi ikke få tilbake, og vi kunne blott bøye oss i taushet for det store vi ikke forsto. Bautaeu som nå var reist i Botnhamn, skulle stå gjennom tider og generasjoner. Den skulle tale sitt tause språk til de kommende generasjoner. Den skulle minne om at det alltid måtte og skulle være folk som med livet som innsats var villig til å verne fedreland, fedreheim, frihet og rettferd. Ordføreren la ned en krans fra Hillesøy kommune, med takk til Albert Pettersen for hans innsats i kampen og for hans offer, det største som kunne gis.

Ole Aaker la på vegne av U.I. «Havdur» ned en krans, med takk til Albert Pettersen for hans gode kameratskap.

Fra sjefen for S.K N., admiral Briseid, ble lagt ned vakre blomster v/ kapteinløytnant Christiansen.

Lærer Arne Gjengedal la ned krans fra den falnes søsken og øvrige familie. Han takket fra familien for alt som var gjort for å få reist denne bautaeu Albert hadde vært en god gutt. Hans bortgang hadde føltes tung, i dag kunne det bare takkes for det han var.

Ordføreren takket tilslutt samtlige som hadde bidratt til å gjøre dagen så høytidsfull som den var blitt, og bad forsamlingen tilslutt å synge fedrelandssalmen. Etter sangen var den vakre og gripende høgtidelighet slutt, og kl. 12,30 marsjerte marinens avdelinger bort.

Samtlige av marinens tilstedeværende befal og mannskaper var etterpå innbudt til smørbrød og kaffe, som ble servert i Botnhamns' nyoppussede skole.